

ההכנות למסיבה הגדולה באילת, היו ביום הששי האחרון בעיצומן בכפר של רפי נלסון. מטוסים פרטיים נחתו משך כל שעות היום בנמל-התעופה נלסון של העיר והביאו אורחים שמיהרו להתיר את עניבותיהם ולהסיר את מיקסטרניהם. רק בשעות הערב הגיעה הבשורה המרה: פראנק סינטרה, האישי שהזמין את המסיבה, החליט שלא לבוא.

נילסון, שידע כי ביום המתיחות הבינלאומי תהיה שביתה בעיתונים, המציא כמה ימים קודם לכן סיפור, כאילו הוא ואורחיו ראו צוללת בחוף כפר הנופש שלו. אילת כולה קיבלה את הסיפור כאמת מוחלטת ומעריב אף הקדיש לו מקום נכבד בעמוד הראשון.

ביום השישי האחרון הופיעה בעיתונות ידיעה על שתי סירות שגרמו לבהלת-שווא בחוף ראשון-לציון. ידיעה זו הציגה, כפי הנראה, את דימויו החולני של מישהו שהיתה לו גישה אל מכונית שבה נמצא מכשיר-קשר. עובד "אגרסקו", חיים מורדוך, נסע בשעה 8.30 בערב בסביבות נסִציונה וקלט במכשיר החוטורולה שבמכוניתו את

המליכה

שבו היכו השמעות

הקריאה: "הצילו, הצילו! מחבלים יורים עלינו! זאת שעלידי נהרגה! יש עוד פצועים! הנה הם באים!" מייד לאחר-מכן נשמע קול אחר, שנידמה למורדוך כבעל מיבטא מזורח: "עזה, עזה!" מורדוך המבולבל מיהר לעבר בסיס המישמר האזרחי, ברחוב הראשי של נסִציונה, והזעיק אליו את מפקד הבסיס.

יהם הרגו לי אותה!

מורדוך עם מפקד המישמר האזרחי של העיירה לא קלטו קריי את אזהרה נוספת. לכן מיהרו במכוניתו של מורדוך לעבר גיבעה סמוכה כדי לנסות ולקלוט טוב יותר. ואומנם אז נשמעה קריאה נוספת: "הם הרגו לי אותה. אני משדר מעזה." זה הספיק כדי להקפיץ את המדינה כולה על הרגליים. ההודעה הראשונה נמסרה על-ידי המישמר האזרחי בנסִציונה למישטרת אשקלון. הקצין התורן באשקלון דיווח למטה הארצי בירושלים. מפקד המישטרה רבניצב חיים תבורי היה באותה עת בביתו, ברמת-אשכול. הוא דיווח לאלוף פיקוד המרכז, האלוף משה לוי, שהזעיק הליקופטר בו המריאו השניים לעבר נסִציונה. אך קודם לכן הזעיק המפקד את הימ"מ, היחידה המיוחדת של מישמר הגבול למילחמה בטרור, ואת הפיקוד הבכיר של המחוז הדרומי של המישטרה, והעמיד בכוננות את המישטרה כולה.

המחסום המישטרי הראשון הוקם דווקא ליד מלון פאר אמריקן השרוף בבתיים, המשמש עתה כאולם חתונות. קציני המישמר האזרחי וכמה קציני צבא שנתקעו במחסום מיהרו אל אולם החתונות וביקשו מקרואי החתונה שנערכה במקום להתפזר בשקט. בחפ"ק (חדר פיקוד קידמי) שהוקם ב נסִציונה, ישבו מפקד המישטרה ומפקדי הצבא עם קציניהם. אולם את החפ"ק לאמיתו של דבר העיתונאים. ככל שעבר הזמן והחלה מתבררת האמת כי האזהרה היתה אזהרה שווא, היתה ההרגשה שפשטה אופיינית לתרגיל או לתמרון. אז יכולה היתה מערכת יחסי הציבור של המישטרה לחגוג. דובר המישטרה, ניצב-מישנה שמואל צחי, סירר בבניין עם עיתונאים, ערך להם תדריכים כימעט כל שעה וליווה ציוותי טלוויזיה בכבישים החסומים. אשדוד.

הוקם החפ"ק של מישמר הגבול ושל הימ"מ. יחידת הימ"מ שהיתה באותה עת בכוננות, הוטסה במקומים לאשדוד ואילו שוטרי היחידה האחרים, שלא היו בכוננות, הגיעו בדרכי יבשה אל נמל אשדוד, כל אחד מביתו. מאות מכוניות נתקעו באותה שעה על הגשר העובר מעל כביש החוף, בכניסה לראשון-לציון. מפקדי המישטרה והמישמר האזרחי של עיר זו לקחו את תפקידם ברצינות. ארבעה מחסומי דרכים, שבין כל אחד מהם הפרידו רק עשרות מטרים, אויישו על-ידי צעירים המושים קרבינות ומכוננים שהביאו עימם את האקדח הפרטי מהבית. כל מפגש נבדק מחדש שעה ארוכה, ותא המיטען נפתח על עיר זו לחפש בני-ערובה לכורים או גוויות. רק לאחר החיפוש הורשתה המכונית להמשיך ולהזדהל עד למחסום הבא.

לפני בית-מישפט צבאי או אזרחי. תחת זאת נגזר עליה מעצר מינהלי של חודש ימים.

הכנסת

שלושה סימני-דרך עצובים

בצעדים משועממים

צוערת הכנסת התשיעית

אז יומיה בנינים

"אני לא יודעת מה לעשות. אני מייאש שת! קראה חברת-הכנסת שולמית אלונג, שאינה ידועה כמי שנוטה לדיכאון נפשי. דבריה של הח"כית, המהווה סיעת-יחיד, היו סיכום מתאים לשנתה הראשונה של הכנסת התשיעית, שיצאה השבוע לפגרה. לאיש מחבריה אין ספק בכך שזוהי הכנסת הגרועה ביותר שהיתה אי-פעם. העדרות חברי-הכנסת הגיעה לשפל שלא היה כדוגמתו. שולחן-הממשלה ריק בה אפילו קבוע, חרף כל ההבטחות שהבטיח הליכוד ערב הבחירות.

מבחינת הרמה, דומות רוב הסיעות לי מידבר-שממה. אפשר לספור באצבעות יד אחת את הח"כים שהם גם פעילים, גם רציניים וגם בעל-ידיעה. סיעת-המערך היי דלדלה כליל. אחרי שאחד מאחרוני הי פרלמנטרים הרציניים, חיים צדוק, התפטר מן הכנסת בבחילה, הליכוד הכניס לכנסת עדר של אפסים. סיעת ד"ש מספקת לכנסת מדיפעם, בעל כורחה, מידה של הומור, אך כסיעה היא מהווה רוח-רפאים.

הח"כים נשארו במיזנון. השבוע האחרון של מושב-החורף עמד בסימן כמה אירועים. שסימלו את הכנסת התשיעית:

● חוק המשתמטות, המשחרר בגלוי כל בת משירות-חובה בצה"ל אם היא מוטרת הצהרה כוזבת על היותה דתי, נת קבל. חוק זה היה אחד מתנאי אגודת ישר אל להצטרפותה לקואליציה של מנחם בגין. הגשתו על-ידי ממשלה שערכה זה עתה את מילחמת-ההיליטאני, והמובילה את המדינה למצב שבו גוברים הסיכויים למילחמה חדשה, היא שעורריה הוועקה לשמיים. החוק נתקבל למרות שהיה רוב נגדו. חברי-הכנסת של המערך וד"ש, ביניהם כמה שרים-לשעבר, פשוט לא טרחו לעבור מן המיזנון אל אולם-המליאה להצבעה.

● הכנסת דחתה את התיקון לחוק הי פלילי, שנועד להחיר יחסים הומוסקסואליים בהסכמה בין מבוגרים. הצעת-חוק זו הוגשה בכנסת השביעית על-ידי ארי אבנר רי, ואז כימעט נתקבלה, אחרי שכל חברי הכנסת בעל-הירמה הצביעו בעדה. היה צפוי שתתקבל בכנסת השמינית או התשיעית.

כאשר הגיע מועד ההצבעה, אחרי ויכוח אינפנטילי ששיקף את רמת הכנסת, היה רוב למחייבי התיקון. יו"ר החשיבה פשוט דחה את ההצבעה. בתירוף פרמלי, הדתיים ערכו מסע נמרץ, וכאשר הגיע המועד הי חדש להצביע היה רוב נגד התיקון. החוק הישן, שבוטל בכל ארצות-הברית, נשאר על כנו.

● הצעה-לסדר-היום של אגודת-ישראל נגד השתוללות-הועבר לדיון בוועדה — נוהל פרלמנטרי שנועד להביע את יחסה החיובי של הכנסת להצעה.

אמנם נמש ויכוח רפואי על כדאיותו של השתוללות-לב, אך ההצעה של ח"כ שלמה לורנץ אינה רלוונטית לויכוח זה. לורנץ הוא אויב מושבע וותיק לכל צורות הי קיימה הרפואית, משעמם של השקפה דתית חשוכה.

שלושה אירועים פרלמנטריים אלה שיקפו היטב את רוח הכנסת. הצוערת בצעדים משועממים לעבר ימי-הבנינים.

יחסי חוץ

נסע ושכרו בצידו

עורך-הדין הישראלי יצא

לקפריסין לאסוף חומר —

ונהי שם מערכת

הסברה למען המדינה

לפני עורך-הדין אמנון זיכרונני עמדה בעייה המציקה לאורחים ישראלים רבים היוצאים לחוץ-לארץ: כיצד גם להיות שלמים עם עצמם וגם להגן על שמה הטוב, או הלא-כך-טוב, של מדינת ישראל. זיכרונני יצא בתחילת השבוע שעבר לי קפריסין, יחד עם עורך-דין נוסף ממישרד, אביגדור פלדמן, כדי לאסוף שם חומר הי (החשך בעמוד 32)

שבו היכו השמעות

ההוראה שניתנה היתה ברורה: לא להתיר לאיש לעבור ללא אישור מגבוה. אלוף-מישנה המתגורר באשדוד ניסה להפעיל את סמכות דרגותיו, אך איש המישמר האזרחי הודיע לו חד וחלק: "אם תנסה לעבור לכיוון אשדוד, אני יורה בגלגלים."

באשקלון הורה מפקד המישמר האזרחי להוריד את כל האזרחים למיקלטים, שוב היה מי שניזכר במוצר המפורסם מלפני חודש, אחרי הפגיעה ליד הקאונטרי קלאב, כששמע תבורי כי באשקלון יושבים האזרחים במיקלטים עלתה המתה עד להשחית והוא הורה לבטל את רוע הגזירה, אולם גם אז ביכרו רבים להמשיך לבלות את הלילה במיקלט, ליתר ביטחון.

אל עזה הגיעו מכוניות צבאיות ואזרחיות, בהם אנשי צבא, מישטרה ושב"כ. לכוחות הביטחון היה ברור כי אם המחבלים הגיעו עם בני הערובה שבידם לעיר זו, הם לא ממתנים ברחובות כדי שיבואו לאסוף אותם.

סריקות בבתי העיר ובמחנות הפליטים שלידה, אנשי היחידה המרכזית של מישטרת מחוז תל-אביב הוועקו אף הם. עליהם היה לאתר את כל בעלי מכוניות אגרסקו, שבהן מותקן מכשיר חוטורולה. לאחר כמה שעות הם דיווחו לחפ"ק בנסִציונה כי כל בעלי המכוניות הללו בריאים ושלמים. רק אז התברר כי על אותו תדר אלוהטי מרושתות גם מכוניות של חנוכה, מועצת הלול ומועצת הירקות. מידע זה הרחיב את רשימת החיפושים, אולם בשעת בוקר כבר יכלו שוטרי היחידה המרכזית לדווח כי אף מכונית לא חסרה.

אולם מפקדי המישטרה והצבא לא המתינו עד לשעות הבוקר. כבר בשעה 2 אחרי חצות החלה להתפשט ההכרה, כי יתכן שהקריאה היתה קריאת שווא. כבמטה-הקסם התרוקן החפ"ק שבנסִציונה ועל העיתונאים נאסר להיכנס אליו. איש הג"א מבוגר שהוצב בשער הודיע לכל מי שהגיע: "המסיבה נגמרה!"

י"סכנה של זאב זאב!"

חישוב מחיר שערב בבוקר במטה הארצי של המישטרה ובמפקדת אלוף פיקוד המרכז הראה כי המיבצע כולו עלו עשרות מיליוני לירות, "מבחינתנו זה היה טוב", אמר קצין בכיר לשעבר טרוטות מחוסר-שינה. "תרגלנו, ונכחנו לדעת שאנחנו יותר טובים מאשר לפני חודש, בקאונטרי קלאב. מצד שני קיימו הסכנה של זאב זאב! אזרחים יחסו להודיע למישטרה על רמזים שלפגיעים, או שאנשי צבא ומישטרה יאבדו זמן יקר כדי לוודא בפעם הבאה אם הקריאה היא ממשית או ברוח."

אולם עיקר הלקחים חייב להתייחס לשמועות ולאווירה הנוצרת בגלגלן, שידורי גלי צה"ל ביום השני השבוע היו, אולי, סמי לכך. במשך יותר משעה הכינה התחנה הצבאית את יומן הלילה שמי שהאזין לו לא יכול שלא להתפס לאווירת הקרב ולהיבהל למרות שידע כבר כי היתה זו אזהרה-שווא. רק אחרי שגלי צה"ל תרמו את חלקם לפאניקה, הואילו לשרד ראיון עם הפסיכולוג הפרופסור הנס קרייטלר, שהסביר את הרקע הנפשי שעליו צומחות, מתפשטות ונקלטות שמעות מסוג זה.